

ומניין לנו שישים הקדושים ברוך הוא הוו? שבחותם (מלכים א' ח) ואתה תשמע המשפטים. האם שלמה מתקפל אל המשפטים שישמעו תפלותו? אלא שנקרא שם על שםו, שבתוב (מלכים א' ח) המשפטים ושמי המשפטים לא יכולו. הרי שם של הקדוש ברוך הוא ותהי אש. ואמרך קדם? אלא אמר, כחם קדם של אותן הצורות של המקום הוה. ומהו כחם? כמו שנאמר (שמואל א' ב) אין קדוש כי אין בלאך וזה צור באלהינו. ישב רבי ברכיה ודרש, מהו תלולב שאנו אומרים? אלא לו מסר הלב. והיאך? אמר לו, שלשה שרים הם, תל"י וגלג'ול ול"ב, וכל אחד ואחד שניים עשר. חזרו השלשה מניין ל"ז, ובכם נתקיים העולם, שבתוב משילכה) וצדיק יסוד עולם. שניינו,عمוד אחד מן הארץ עד לרקיע, וצדיק שמו, על שם הצדיקים, ונתגבר. ואם לא - מתחלש, והוא טובל כל העולם. ואם חלש, לא יוכל לנתקיים העולם. הלבך אפילו אין בעולם אלא צדיק אחד, מעמיד את העולם. לפיכך קחו תרומה מתנשא. ומהו זהב וכיסף ונחשת? דבר אחר ויקחו לי תרומה - ויקחו לי לקדש תרומה, שהיה יוזד, והוא עשריר. ומניין לנו שעשריר קדש? שבתוב (ירא כ) העשריר היה קדש, לקדש. ומהו קדש? שבחותם (חווקאל מה) וראשית כל בכורי כל וכל תרומה כל מכל תרומותיכם, שבתוב (תהלים קיא) ראשית חכמה יראת ה', אין חכמה אלא יראת השם. (עד כאן מההשנותה)

זואת התרומה - ברוי נאמר,

ומנא לנו דשים הקדוש ברוך הוא דכתיב (מלכים א' ח) ואותה תשמע המשפטים. אטו שלמה מתקפל אל המשפטים שישמעו תפלותו אלא שנקרא שם על שמו, דכתיב (מלכים א' ח) המשפטים ושמי המשפטים לא יכולו. הרי שם של הקדוש ברוך הוא ותהי אש. ואמרך קדם. אלא, אם לא כחם קדם של אותן הצורות של המקום הוה. ימאי נינהו כחם במא דאת אמר (שמואל א' ב) אין קדוש כי אין בלאך ואין צור באלהינו.

ישב רבי ברכיה ודרש, מי יולב דאמרין, אלא לו מסר הלב והיאך, אמר ליה שלשה שרים הם, תל"י וגלג'ול ול"ב, וכל אחד ואחד שניים עשר. חזרו השלשה מניין ל"ז, וביהם נתקיים העולם, דכתיב (משלי כ"ה) וצדיק יסוד עולם, הנה עמוד אחד מן הארץ עד לרקיע וצדיק שמו, על שם הצדיקים, וגונתגר. ואם לאו מתחלש, והוא סובל כל העולם, דכתיב וצדיק יסוד עולם. ואם חלש, לא יוכל להתקיים העולם. הלבך אפילו אין בעולם אלא צדיק אחד, מעמיד את העולם. לפיכך קחו תרומה ממנה תחלה, ואחריו זאת התרומה אשר תקחו מאתם, מאת הנשא. ומהו זהב וכיסף ונחשת.

דבר אחר ויקחו לי תרומה ויקחו לי לקדש תרומה, שהיה יוזד והיא עשריר. ומגןך העשריר קדש, דכתיב (ויקרא כ"ז) העשריר יהיה קדש, לקדש. ימאי נינהו קדש דכתיב (ויזקאל מ"ג) וראשית כל בכורי כל וכל תרומה כל מכל תרומותיכם, דכתיב (תהלים ק"א) ראשית חכמה יראת השם. (עד כאן מההשנותה).

זואת התרומה, (שםות כה) היא אתרמר, דכד קדש

שכשהתגלה הקדוש ברוך הוא על הר סיני, בשנתנה תורה לישראל בעשר אמירות. כל אמירה ואמירה עשתה قول, והוא קול נחלק לשבעים קולות, וכולם היה מאירים ונוצצים לעיני כל ישראל, והיו רואים עין בעין את ציו בכבודו. זהו שפטות שמota ס וכל העם רואים את הקולות. רואים וಡאי.

ואתו קול היה מתרה בכל אחד ואחד מישראל ואומר להם: תקבלו אותו עלייך בכם וכך מצוות שבתורה? ואמרו כן. חור לו על ראשו והתגלגל עליון, והיה מתרה בו ואומר לו: תקבלו אותו עלייך בכם ענשיהם שבתורה? והיה ענשיהם שבתורה? ואמר פניו. אחר כך חור אותו הקול ונשך אותו בפיו. זהו שפטות שיר

א) ישקני מנשיקות פיהו.

ואנו כל מה שחיי רואים ישראל באותו זמן, חייו רואים בתוך אור אחד שקיבל כל אותן האורות האחרים, והיו משתוקקים לראות. אמר להם הקדוש ברוך הוא: אותו האור שראיתם בהר סיני שקיבלו כל אותן גווני האורות ותשיקתכם עליון, תקבלו אותן ותחחו אותה אליכם, ואותם גוונים שהיה מקבילה, אלה הם זhub וכסף וnochshet וגוו.

דבר אחר ישקני מנשיקות פיהו - מה ראה שלמה המלך שהבניש דברי אהבה בין העולםعلם העליון לעולם המחתון, וראשית הפשחה של אהבה שהבניש ביניהם הוא ישקני? אלא הרי פרשוחה ובכך הוא, שאין אהבה של דבקות רום ברום פרט לנשיקה, ונשיקה היא בפה, שהיא מבוע של הרום ומהו צלא של. וכשנושקים זה זה, נדקות

בריך הוא אתגלי על טורא דסיני, כבד אתיהיבת אוריה לאישראל בעשר אמירות. כל אמירה ואמירה עביד כלל, וכהיא כלל אתפרש לשבעין קלין, ובהו כלחו נהירין ונצין לעיניהם דישראל בלהו, וכהו חמאן עיניין בעינין זיו יקרא דיליה, הדבר הוא דכתיב, (שמות ס) וכל העם רואים את הקולות. רואים ודראי.

וההוא כלל היה אטרי ביה בכל חד וחד מישראל, ואמר לון, תקבלני עלה, בכם וכך פקידין דבאורייתא, ואמרנו הין. אהדר ליה על רישיה, ומתגלגל עלייה, ובהו אטרי ביה, ואמר ליה, תקבלני עלה בכם עונשין דבאורייתא, ובהו אמר הין. לבחר אהדר ההוא כלל, ונשיך ליה בפומיה, הדבר הוא דכתיב, (שיר השירים א) ישקני מנשיקות פיהו. ובדין כל מה דהו חמאן ישראל בההוא זמן, הוא חמאן גו חד נהורה, דקבייל כל אינון נהורה אחראיין, ובהו תאכין למתחמי. אמר לון קדשא בריך הוא, ההוא נהורה דחמיתו בטוקא דסיני, דקבייל כל אינון גווני נהורה, ותיאוכתא דלכון עלייה, תקבלון לה ותשבון לה לגבייכו, ואינון גווני דאייה מקבילה, אלין אינון זhub וכסף ונחשת וגוו.

דבר אחר ישקני מנשיקות פיהו, מאי קא חמאת שלמה מלכא, דאייה אויל ملي דרHIGHMO בין עלה מא לעלה לעלמא תפאה, ושירותתא דתושבחתא דHIGHMO דאייל בינייהו, ישקני אליהו. אלא הוא אויקמו וחייב בינויהו, דלית HIGHMO דרביקות דרווחא (דף קמ"ו ע"ב) והוא, בר נשיקה. ונשיקה בפומא, דאייה מבועא דרווחא, ומפקנו דיליה. וכבר נשקין דא